

De Kinderen van mijn stad | Tekst @Wil Botter

(alle rechten voorbehouden)

Toelichting: De hoop van de stad ligt bij de kinderen van de stad. Het verlangen naar de stad en haar kinderen

Ik verlang naar de stad, mijn verwilderde stad; de stad waar mijn kinderen wonen.
Waar zwarte krulletjes daverend dansen en blondjes met piekharen stuntelig sjansen; naar ruige dochters en stille zonen.
De kinderen van mijn stad.

Ik verlang naar de stad, mijn verwaarloosde stad; de stad waar mijn kinderen spelen.
Verstoppertje, tikkertje, bal door de ruiten, 'n galm door de straat: "Hé joh, kom je buiten?"; naar eenzame peuters, verstopt tussen velen.
De kinderen van mijn stad.

Refrein

De meiden van Mokum, de Bro's en de Matties uit West en de Pijp en Bijlmermeer. De Hoop van de grachten en buurten en pleinen en God weet van wat nog veel meer.

Ik verlang naar de stad, mijn verouderde stad; de stad waar mijn kinderen huilen om schreeuwende vriendjes en tien "weet-ik-nietjes", om wink'lende moeders en stille verdrietjes.
Naar broers en naar zussen om achter te schuilen.
De kinderen van mijn stad.

Ik verlang naar de stad, mijn verpieterde stad; de stad waar mijn kinderen gieren op vliegende fatbikes met snelle mobieltjes om "ouden- van-dagen" met duwende wielmpjes en meiden van dertien die vrees'lijk klieren.
De kinderen van mijn stad.

Refrein

Ik moet terug naar mijn stad, mijn verlangende stad; de stad waar mijn kinderen leven.
Waar fonk'lende ogen vol hoop kunnen stralen, waar ik al mijn moed en mijn kracht uit kan halen; naar klevende knuistjes die mij warmte geven.
De kinderen van mijn stad.

Zolang ze daar slenteren, brullen en klooiën; zolang is er hoop op een bruisende stad.
Dus geef ze een kans om hun kracht uit te strooien.
Hun toekomst, hun Mokum..
Mijn Stad!!